

Нито хитрий, нито подлий
 Свѣтъ-тъ да излъже,
 Нито може пакъ глупецъ-тъ
 Да дрѣме, да спава,
 Защото днесъ и самъ Господъ
 Готово не дава.
 Учѣте се, мои птички.
 Четѣте, мислѣте,
 И бързайте по-раничко
 Да се просвѣтите!
 Днеска умъ-тъ и разумъ-тъ
 Свѣтъ-тъ управляватъ,
 А думи-тъ „дано,“ „ако“
 Гладни лѣгатъ, ставатъ.
 Наука-та напредъ крачи,
 Па раздава злато, —
 И говори: „умно-то ште
 Да бжде богато.“
 Учѣте се, мои птички,
 Питайте се дружино,
 И Богъ ште ви даде всичко,
 Што ви е нужно!

Л. Каравеловъ.

БАСНЯ.

Единъ човѣкъ, нашъ нѣкой братъ,
 Въ едно село ли, или въ градъ,
 Тамъ нѣйдѣ си изъ България,
 Надолу татъкъ въ Романия. *)
 Ходилъ тукъ тамо по свѣта,
 Да сбира плодове, цвѣта,

*) Пловдивско поле.